

רע"פ 6170/16 - שני כהן נגד מדינת ישראל

בית המשפט העליון

רע"פ 6170/16

כבוד השופט ס' ג'ובראן
שני כהן

לפני:
המבקשת:

נגד

מדינת ישראל

המשיבה:

בקשת רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט
המחוזי מרכז-לוד בעפ"ת 11076-02-16 מיום
30.6.2016 שניתן על ידי כבוד השופטת העמיתה ק'
רג'יניאנו

עו"ד דוד גולן

בשם המבקשת:

החלטה

1. בקשת רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי מרכז-לוד (השופטת עמיתה ק' רג'יניאנו) בעפ"ת 11076-02-16 מיום 30.6.2016, במסגרתו נדחה ערעור המבקשת על הכרעת דינו וגזר דינו של בית משפט השלום לתעבורה בפתח תקווה (השופטת מ' כהן) בתת"ע 5101-04-11 מיום 6.1.2016, בגדרם הורשעה המבקשת בעבירה של נהיגה בשכרות - מכוח סירובה להיבדק, ונגזר עליה עונש של 25 חודשי פסילה מלקבל או מלהחזיק רישיון נהיגה; שלושה חודשי פסילה על תנאי; שבעה חודשי מאסר על תנאי למשך שלוש שנים שלא תעבור עבירה של נהיגה בשכרות, נהיגה תחת השפעת משקאות משכרים או נהיגה בפסילה; וקנס בסך 2,500 ש"ח.

2. המבקשת עותרת מבית משפט זה ליתן רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי, מאחר, שלטענתה, עניינה מעורר שאלה עקרונית החורגת מעניינה הפרטי באופן שמצדיק קבלת ערעור "בגלגול שלישי". המבקשת עומדת

עמוד 1

על כך שהיא נשפה אל תוך "מכשיר הינשוף", ועל כן לא היה מקום לקבוע כי היא הכשילה את הבדיקה. בהמשך לאמור, המבקשת מדגישה כי כאשר מפעיל הינשוף הועד, הוא בעצמו מסר כי אינו יודע כיצד המכשיר עובד. לפיכך, לדידה, מקל וחומר שהיא עצמה אינה אמורה לדעת מה משמעות התוצאה "נשיפה אסורה". המבקשת סבורה כי היה על המשטרה להבהיר שאי מתן אויר באופן המביא לתוצאה במכשיר הינשוף - כמוהו כסירוב, ומשהדבר לא הוסבר לה לא היה מקום להרשיעה.

3. אין בידי לקבל את הבקשה למתן רשות ערעור. הלכה היא כי אין מעניקים רשות לערעור שני, אלא אם עולה סוגיה עקרונית בעלת חשיבות כללית, בין משפטית ובין ציבורית (ראו: ר"ע 103/82 חניון חיפה בע"מ נ' מצת אור (הדר חיה) (13.7.1982)), או אם ישנם שיקולי צדק ייחודיים בנסיבות המקרה (ראו: רע"פ 5066/09 אוחיון נ' מדינת ישראל (22.4.2010)). עיינתי בבקשה ובפסקי הדין של הערכאות הקודמות ונחה דעתי כי חרף טענותיה של המבקשת, הבקשה שלפניי אינה מעוררת כל שאלה משפטית עקרונית או שיקולי צדק ייחודיים המצדיקים את קבלתה. עניינה של הבקשה הוא בעניינה הפרטני של המבקשת, ובניגוד לעמדתה, סבורני כי ההכרעה שאליה הגיעו הערכאות הקודמות צודקת והולמת את נסיבות המקרה. זאת ועוד, הרי שכלל טענותיה של המבקשת כבר נדונו בהרחבה בפסקי הדין של בית המשפט לתעבורה ובית המשפט המחוזי, וכאמור, אני סבור כי אין מקום להתערב בהם. בנסיבות אלה, אינני רואה מקום לקבל את הבקשה והיא נדחית בזאת.

4. סוף דבר, הבקשה נדחית.

ניתנה היום, כ"ד באב התשע"ו (28.8.2016).

ש ו פ ט